

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон“ № 17, тел.: 02 9057502, факс: 02 9057503

Изх. № ЛДС-25-11
Дата: 29.01.2026г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА
КАМАРАТА НА АРХИТЕКТИТЕ
В БЪЛГАРИЯ
АРХ. БОРИСЛАВ ВЛАДИМИРОВ

1504 София
ул. „Кракра“ № 11, ет. 2

СТ А Н О В И Щ Е

по искане за становище/сигнал за извършване на проверка с вх. №
14679/23.09.2025 г. и вх. рег. № ЛДС-25-11/23.09.2025 г.

ИГНАТ ГЕОРГИЕВ – инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС), след като разгледах преписка с вх. № 14679/23.09.2025 г. и вх. рег. № ЛДС-25-11/23.09.2025 г. по описа на ИВСС, на основание чл. 17, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), установих следното:

Производството е по реда на чл. 94е от Правилника за организацията на дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет и за дейността на администрацията и на експертите (ПОДИВССДАЕ). Разпоредбата на чл. 94е се отнася до сигнали за нарушения на Регламент (ЕС) 2016/679 и/или на ЗЗЛД.

Производството е образувано по искане на председателя на Управителния съвет на Камарата на архитектите в България (КАБ), арх. Борислав Владимир, за изразяване на становище¹/сигнал за извършване на проверка по повод обработването на лични данни от съдилищата и

¹ Искания на органите на съдебната власт за изразяване на становища по принципни въпроси, свързани с обработването на лични данни ИВСС разглежда на основание чл. 94г, ал. 1 от ПОДИВССДАЕ.

взаимодействието между съдебната власт и администраторите на лични данни.

Като повод за сезирането на ИВСС се посочват действия на съдебния състав по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на Районен съд – Шумен, III състав, във връзка с писмена кореспонденция с Регионална колегия (РК) на КАБ – Шумен относно искане за определяне на специалист с необходимата компетентност, който да изготви заключение по назначената по делото съдебно-техническа експертиза, а впоследствие и искане за предоставяне на целия списък на членовете на Регионалната колегия с данни за три имена и телефон за контакт.

В сигнала са изложени твърдения за неяснота на правното основание на искането за разкриване на пълен списък на всички членове на Регионалната колегия, както и аргументи за наличие на колизия между задължението на КАБ за съдействие на съда и задължението му като администратор на лични данни за законосъобразно обработване на личните данни на членовете му. Представен е анализ на разпоредби от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), които искателят счита за относими в конкретния случай. Изложени са съображения относно липса на правно основание за предоставяне на съда на лични данни на вписаните в публичните регистри на КАБ физически лица – проектанти, за други цели, различни от тези, за които данните първоначално са били събрани. Посочени са и аргументи за липса на самостоятелни правомощия на регионалните колегии на КАБ, респ. за липса на качеството „администратор на лични данни“ на тези структури. Наведени са съображения за непропорционалност в исканата от съда информация, както и твърдения за нарушение на принципа за свеждане на данните до минимум и на принципа за ограничение на целите. Във връзка с това и предвид изложени мотиви за значението на случая за практиката на съдилищата при обработване на лични данни, председателят на УС на КАБ е отправил до ИВСС искане за становище/проверка по следните въпроси:

1. При какви условия съдилищата могат законосъобразно да изискват от администратори на лични данни предоставяне на списъци с лични данни на техни членове? Как следва да се прилагат принципите на пропорционалност и минимизиране на данните в съдебните производства?

2. Как следва да се постигне баланс между обществения интерес от ефективно правораздаване и правото на защита на личните данни, когато съдът се нуждае от съдействие на професионални организации за намиране на вещи лица?

3. Какви процедурни гаранции следва да се спазват от съдилищата при искания за предоставяне на лични данни от трети лица, за да се осигури спазването на принципите на Общия регламент относно защитата на данните?

4. Следва ли съдилищата да търсят и прилагат по-малко въздействащи върху правата на субектите на данни алтернативи преди да изискват масово разкриване на лични данни по конкретно дело?

От КАБ информират, че по същия казус е отправено искане за становище и до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, които попадат в обхвата на нейните надзорни правомощия. Към искането е приложен Устав на Камарата на архитектите в България (посл. изм. 17.05.2024 г.), копия от 3 бр. писма от съдията-докладчик по делото до РК на КАБ – Шумен (с изх. № 1182/19.02.2025 г., изх. № 4881/01.08.2025 г. и изх. № 5657/16.09.2025 г. по описа на РС-Шумен) с приложения към тях протокол № 167/19.02.2025 г. от проведено открито заседание на 17.02.2025 г. и определение № 2753/16.09.2025 г. по гр.д. 1209/2024 г., извлечение от кореспонденция по електронна поща между председателя на РК на КАБ-Шумен и членове на камарата и справка от Единната информационна система на съдилищата с информация за съдебните актове по гр.д. 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен.

На основание чл. 94ж, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от ПОДИВССДАЕ е извършено предварително проучване по сигнала, в хода на което е установено, че сигналът е редовен и допустим – отговаря на изискванията на чл. 94е, ал. 4 от ПОДИВССДАЕ (съдържа реквизитите, определени в т. 1, 4 и 5; описани са обстоятелствата относно твърдяното нарушение по т. 3 и е насочен срещу администратор на лични данни: Районен съд – Шумен съгласно изискванията на т. 2). Инспекторатът към Висшия съдебен съвет е компетентен да разгледа сигнала на основание чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

За изясняване на фактите по постъпилия сигнал, на основание чл. 59 от Закона за съдебната власт е изисквана информация от РС-Шумен (писмо с изх. рег. № ЛДС-25-11/08.10.2025 г. по описа на ИВСС), като му е предоставена възможност за изразяване на становище.

С писмо, подписано от административния ръководител и от съдебния администратор на РС-Шумен, вх. рег. № КЛДС-25-11/20.11.2025 г. по описа на ИВСС, са представени, както следва:

- становище на съдията-докладчик Петина Николова по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен;

- заверени копия от съдебни актове, протоколи и кореспонденция, адресирана до РК на КАБ-Шумен (определение № 544/19.02.2025 г. по гр. д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен; протокол № 167/19.02.2025 г. от проведено открито заседание по гр.д. № 1209/2024 г.; писмо с изх. № 4881/01.08.2025 г. по описа на РС-Шумен до РК на КАБ-Шумен с искане за предоставяне на списък на членовете на камарата и известие за доставянето му; определение № 2753/16.09.2025 г. по гр. д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен; писмо с изх. № 1182/19.02.2025 г. по описа на РС-Шумен до Регионална колегия на КАБ-Шумен и известие за доставянето му; писмо с изх. № 5657/16.09.2025 г. по описа на РС-Шумен до Регионална колегия на КАБ-Шумен и известие за доставянето му; справка от интернет страницата на

РК на КАБ-Шумен с информация за имената на председателя и членовете на управителния съвет; разпореждане № 3343/01.09.2025 г. по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен; писмо с изх. № 5433/01.09.2025 г. по описа на РС-Шумен до РК на КАБ-Шумен с известие за доставяне; молба от арх. Валерий Колев, председател на РК на КАБ-Шумен за отмяна на глоба с вх. № 16420/23.09.2025 г. по описа на РС-Шумен; извлечение от кореспонденция по електронна поща от председателя на РК на КАБ-Шумен до членове на камарата; определение № 2900/01.10.2025г. по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен; протокол № 569/17.06.2025 г. по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен; протокол № 716/29.07.2025 г. по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен; извлечение от молба от страните по гр.д. № 1209/2024 г. с вх. № 9604/04.05.2025 г. по описа на РС-Шумен, с която изразяват недоволство срещу размера на евентуално възнаграждение на вещо лице от гр. Варна; писмо с изх. № 5909/03.10.2025 г. по описа на РС-Шумен до РК на КАБ-Шумен с известие за доставяне).

- заверени копия от кореспонденция между РС-Шумен и Община Шумен (писмо с изх. № 3782/17.06.2025 г. по описа на РС-Шумен до община Шумен с искане на копие от цялата налична строителна документация, свързана с построяването и извършваните впоследствие преустройства в сградата, с която е свързан предмета на спора по гр.д. № 1209/2024 г.).

- заверени копия от кореспонденция между РС-Шумен и РК на КАБ-Варна (писмо с изх. № 2260/07.04.2025 г. по описа на РС-Шумен до РК на КАБ-Варна с молба за определяне на специалист за изготвяне на заключение по назначената съдебно-техническа експертиза с известие за доставяне; извлечение от кореспонденция по електронна поща между РС-Шумен и РК на КАБ - Варна; писмо от РК на КАБ-Варна до РС-Шумен с вх. № 7889/07.05.2025 г. по описа на РС-Шумен, с което е определено лице за изготвяне на заключение по назначената съдебно-техническа експертиза).

От приложените към сигнала с вх. рег. № ЛДС-25-11/23.09.2025 г. по описа на ИВСС доказателства, от становището на съдията-докладчик по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен и от данните, представени с писмото на административния ръководител – председател на Районен съд-Шумен, с вх. рег. № КЛДС-25-11/20.11.2025 г. по описа на ИВСС, се установява следното:

Съдебното производство по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен е образувано по искова молба с правно основание по чл. 38 от Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС). Делото е разпределено на III-и съдебен състав с председател съдия Петина Николова. В хода на делото е назначена съдебно-техническа експертиза в сферата на строителството с вещо лице-строителен инженер. При изслушване на вещото лице по изготвената от него експертиза обаче са поставени въпроси, за които то е посочило, че са от компетентността на специалист архитект. Във връзка с това, с определение съгласно протокол № 167/19.02.2025 г. от проведено

открито заседание на 17.02.2025 г. съдът е назначил нова (втора) съдебно-техническа експертиза (СТЕ) и е формулирал въпроси, по които вещо лице-архитект да даде заключение. Определянето на вещото лице съдът е оставил за закрито съдебно заседание. След проверка на Списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица за района на Окръжен съд – Шумен и Административен съд – Шумен, съдът е установил, че в него няма вещо лице с необходимата специалност. С определение № 544/19.02.2025 г. съдът е постановил да се изпрати писмо до РК на КАБ – Шумен с молба да бъде посочен специалист с необходимата компетентност, който да изготви заключение по назначената СТЕ. Писмото, подписано от съдията-докладчик, е изпратено същия ден с изх. № 1182/19.02.2025 г. по описа на РС-Шумен, като е предоставена информацията относно датата на насроченото заседание по делото (14.04.2025 г.) и е приложен препис от протокол № 167/19.02.2025 г.

Видно от представеното извлечение от кореспонденция по електронна поща, писмото от РС-Шумен е разпространено до членовете на РК на КАБ-Шумен на 27.02.2025 г. Поради липса на отговор, РС-Шумен е бил информиран, че нито един от членовете на камарата не е дал съгласие да изготви експертизата. Затова, с писмо с изх. № 2260/07.04.2025 г. по описа на РС-Шумен, съдът се е обърнал към РК на КАБ-Варна с молба да бъде посочен специалист с необходимата компетентност, който да изготви заключението по назначената съдебно-техническа експертиза, като е изпратил препис от протокол № 167/19.02.2025 г. В отговор с изх. № Вн-к-15/07.05.2025 г. по описа на РК на КАБ-Варна (вх. рег. № 7889/07.05.2025 г. по описа на РС-Шумен), камарата е определила архитект с пълна проектантска правоспособност, утвърден за вещо лице от Комисията по чл. 401, ал. 1 от Закона за съдебната власт за съдебен район на Окръжен съд – Варна и Административен съд-Варна, като са предоставени данните му за контакт.

С вх. № 9604/04.06.2025 г. по описа на РС-Шумен в съда е постъпила молба от страните по гр.д. № 1209/2024 г., с която те са изразили недоволство срещу размера на евентуалното възнаграждение на вещото лице от гр. Варна, поради това, че е твърде завишено. Страните са заявили, че евентуалното заплащане на претендираното от това вещо лице възнаграждение, което се доближава по стойност до материалния интерес по делото, биха били грубо нарушени основни норми на гражданския процес, както и негови основни начала – справедливост, диспозитивно начало и др.

Във връзка с това и поради изразено несъгласие на страните по делото с постъпилата от вещото лице информация, че трябва да се извърши и архитектурно заснемане на сградата, с която е свързан предметът на спора по ЗУЕС, което допълнително оскъпява експертизата, съдът е счел, че е необходимо да бъде направен нов опит за откриване на строителна документация, свързана с построяването и извършваните впоследствие преустройства в тази сграда. С протоколно определение от 16.06.2025 г. (Протокол № 569/17.06.2025 г.) съдът е постановил да бъде изискана от

община Шумен цялата налична строителна документация. Информацията е изисквана с писмо с изх. № 3782/17.06.2025 г. по описа на РС-Шумен.

С писмо с изх. № 4881/01.08.2025 г. съдията-докладчик по гр.д. № 1209/2024 г. е изискал от РК на КАБ-Шумен, в 10-дневен срок, списъка на членовете на камарата от гр. Шумен, като е указал лицата да бъдат посочени с три имена и телефон за контакт. Посочил е, че списъкът е необходим по гр.д. № 1209/2024 г. Регионалната колегия на КАБ-Шумен не е изпълнила указанието за предоставяне на списъка.

Впоследствие, с разпореждане № 3343/01.09.2025 г. Районен съд – Шумен, III състав е задължил РК на КАБ-Шумен, в 5-дневен срок, да предостави на съда исканата информация. Указал е, че при неизпълнение на тези указания, на председателя на камарата ще бъде наложена глоба по чл. 91, ал. 2 във вр. с чл. 89, ал. 2 от ГПК в размер от 100 лв. до 1200 лв. Регионалната колегия на КАБ-Шумен е информирана за разпореждането на съда с писмо с изх. № 5433/01.09.2025 г.

С определение № 2753/16.09.2025 г. съдът е констатирал, че са налице основанията за ангажиране на отговорността на третото неучастващо в делото лице (председателя на РК на КАБ-Шумен) по реда на чл. 89, т. 2 от ГПК – за неизпълнение на разпореждане на съда. Съдът е приел, че с поведението си третото лице забавя развитието на производството и му е наложил глоба. Със същото определение съдът повторно е наредил на РК на КАБ-Шумен, в 5-дневен срок, да предостави списък на членовете на камарата от гр. Шумен с трите имена и телефон за контакт. Указал е на третото неучастващо в делото лице, че ако не изпълни указанията в срок и това стане причина за ново отлагане на делото, подлежи на санкциониране в по-голям размер. Определението е изпратено на РК на КАБ-Шумен с писмо с изх. № 5657/16.09.2025 г. за сведение и изпълнение.

На 23.09.2025 г. в РС-Шумен по гр.д. № 1209/2024 г. е постъпила молба от председателя на РК на КАБ-Шумен (с вх. № 16420 по описа на РС-Шумен) за отмяна на глобата, наложена с определението от 16.09.2025 г. Молбата е подадена на основание чл. 92, ал. 1 от ГПК. С определение № 2900/01.10.2025 г. съдът е оставил молбата без уважение. Районен съд-Шумен, III състав отново е указал на РК на КАБ-Шумен, в 5-дневен срок, да предостави списък на членовете си, като посочи трите им имена и телефон за контакт. Указал е на третото неучастващо в делото лице, че ако не изпълни указанията на съда в този срок и това стане причина за ново отлагане на делото, подлежи на санкциониране в по-голям размер.

На същата дата (23.09.2025 г.) председателят на УС на КАБ е депозирал в ИВСС искане за становище/сигнал по повод създалата се ситуация, като е изложил както конкретни твърдения за нарушения на Регламент (ЕС) 2016/679, така и е поставил въпроси с принципен характер относно обработването на лични данни от съдилищата.

На 03.10.2025 г., с писмо изх. № 5909/03.10.2025 г. съдът е изпратил на РК на КАБ-Шумен препис от свое определение № 2900/01.10.2025 г. по гр.д.

№ 1209/2024 г., с което молбата за отмяна на глобата е оставена без уважение, за сведение и изпълнение.

Въз основа на горната фактическа обстановка и при анализ на приложимото към нея законодателство в областта на защитата на личните данни е необходимо да се има предвид следното:

С Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), наричан по-нататък за краткост ОРЗД/Регламентът/Регламент (ЕС) 2016/679, се определят правилата относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата относно свободното движение на такива данни. Регламентът се прилага за обработването на лични данни, което се извършва изцяло или частично с автоматични средства, както и за обработване с други средства на лични данни, които са част от регистър или които са предназначени да съставляват част от регистър с лични данни (чл. 2, пар. 1 от ОРЗД). В този смисъл той се прилага спрямо всеки субект, независимо от правно-организационната му форма, който извършва една или повече операции по обработване на лични данни, попадащи в материалния му обхват. Предвид това и при отчитане на съображение 20 от Регламента, което изрично посочва приложимостта, *inter alia*, на регламента спрямо дейността на съдилищата, обработването на лични данни от съда, вкл. при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, се урежда от правилата на ОРЗД (с изключение на дейността по обработване на лични данни от съда за целите на наказателното преследване на престъпления по чл. 42 от ЗЗЛД, в които случаи приложим правен акт е Глава осма от ЗЗЛД). Съдът на Европейския съюз (Съдът на ЕС/СЕС) изрично посочва в редица свои решения, че „освен в случаите, посочени в член 2, параграфи 2 и 3 от Регламент 2016/679, този регламент се прилага към дейностите по обработване, извършвани както от частноправни субекти, така и от публични органи, включително – както се посочва в съображение 20 от него – съдебните органи, каквито са съдилищата“ (решение от 24 март 2022 г. по дело C-245/20, ECLI:EU:C:2022:216, т. 25 и решение от 2 март 2023 г. по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145, т. 26). Поради това, при обработването на лични данни в качеството му на орган на съдебната власт, за цели, различни от наказателното преследване на престъпления, РС-Шумен следва да прилага правилата и изискванията на ОРЗД.

Единственото изключение от общия режим, което ОРЗД въвежда с цел съобразяване с особеностите на съдебните дейности, е по отношение на компетентността на националния орган, осъществяващ надзор върху обработването от съда. Разпоредбата на чл. 55, пар. 3 и съображение 20 от Регламента изключват компетентността на „традиционните/класическите“ надзорни органи (в Република България това е КЗЛД) спрямо съдилищата,

когато се касае за обработване на лични данни при изпълнение на съдебните им функции, а предвиждат този надзор да бъде поверен на специален орган в рамките на съдебната система на съответната държава членка (в Република България – ИВСС).

От правилата на Общия регламент относно защитата на данните е обвързана и КАБ като професионална организация, учредена със Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране, с оглед на това, че осъществяваната от нея дейност попада в материалния обхват по чл. 2, пар. 1 на Регламента.

Съгласно чл. 4, т. 1 от ОРЗД лични данни са всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“). Поради широкия обхват на тази дефиниция, европейският законодател изрично е посочил (макар и неизчерпателно) някои идентификатори, които могат да доведат до пряка или непряка идентификация. Такъв идентификатор може да бъде името на физическо лице и един или повече признаци, специфични за неговата идентичност (физическа, физиологична, генетична, психическа, умствена, икономическа, културна или социална идентичност). Предвид това, информацията в конкретния случай относно име и данни за контакт на лицата, членуващи в РК на КАБ-Шумен, съчетани с информацията относно тяхното образование и специалност (безспорно ясни поради предмета на експертизата, която съдът е назначил), съставлява лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като чрез нея могат пряко да бъдат идентифицирани конкретни физически лица.

Обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от ОРЗД е операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. В конкретния случай предоставянето от страна на РК на КАБ-Шумен на информация относно име и данни за контакт на нейните членове на вниманието на РС-Шумен съставлява операция по обработване на лични данни под формата на „употреба“ и „разкриване чрез предаване“ на лични данни.

Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда множество участници в системата за защита на личните данни, като основният задължен правен субект е т.нар. администратор на лични данни. Съгласно определението по чл. 4, т. 7 от Регламента администратор е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава-членка, администраторът или специалните критерии

за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Районен съд-Шумен, в качеството си на юридическо лице и орган на съдебната власт обработва лични данни както за целите на правораздаването, така и за административните си дейности, поради което се явява администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от ОРЗД. Доколкото се касае за администратор-публичен орган, целите и средствата за обработването на лични данни по правило са определени от приложимото към дейността му материално и процесуално законодателство (правото на ЕС или националното законодателство).

В производството по делата съдът обработва лични данни чрез съдиите, които разглеждат конкретното дело. Според чл. 20 от ГПК първоинстанционните дела се разглеждат в състав от един съдия, а въззивните и касационните - в състав от трима съдии, единият от които е председател на състава. Съдебният състав по гр.д. № 1209/2024 г. обработва лични данни по делото в изпълнение на законовите си правомощия по ГПК като съд и прилага изискванията за обработване на лични данни по делата, които разглежда, в т.ч. като взема решения, свързани с обработването. С действията си по обработване като съд той ангажира администратора на лични данни (РС-Шумен като съдилище).

От своя страна Камарата на архитектите в България е професионална организация на архитектите, на ландшафтните архитекти и на урбанистите, придобили проектантска правоспособност в устройственото планиране и инвестиционното проектиране, която е юридическо лице по чл. 3 от ЗКАИИП. Тя е администратор на личните данни на специалистите, вписани в поддържаните от нея регистри по чл. 6, т. 1 - 3 от този закон: регистъра на лицата с пълна проектантска правоспособност; регистъра на проектантските бюра; регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност.

Регионалната колегия на КАБ-Шумен е териториално подразделение на КАБ, което не е юридическо лице (чл. 27, ал. 3 от ЗКАИИП, чл. 23, ал. 2 и чл. 39, ал. 1 и ал. 2 от Устава на КАБ). Тя се явява структура с право на достъп до лични данни по см. на чл. 29 от ОРЗД, която има задължение да обработва личните данни на своите членове само по указание на администратора, освен ако обработването не се изисква от правото на Съюза или правото на държава-членка.

Обработването на лични данни (в смисъл всяка отделна операция по обработване съгласно горепосочената дефиниция по чл. 4, т. 2 от ОРЗД) трябва да се извършва въз основа на правно основание и при спазване на изискванията на чл. 5 от Регламента (принципите, свързани с обработването на лични данни). Задължението за едновременно наличие на правно основание за обработване на лични данни и прилагане на принципите по чл. 5 е ясно очертано в практиката на Съда на ЕС. Изрично в този смисъл съдът се е произнесъл с решения както по отменената Директива 95/46/ЕО, така и по ОРЗД, като например решение от 30 май 2013 г. по дело С-342/12,

ECLI:EU:C:2013:355, т. 33; решение от 2 март 2023 г. по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145, т. 43; решение от 6 октомври 2020 г. по съединени дела C-511/18, C-512/18 и C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, т. 208; решение от 16 декември 2008 по дело C-524/06, ECLI:EU:C:2008:724, т. 48; решение от 22 юни 2021 г. по дело C-439/19, ECLI:EU:C:2021:504, т. 96; решение от 27 септември 2017 г. по дело C-73/16, ECLI:EU:C:2017:725, т. 104.

Изискването за наличие на правно основание за обработване на лични данни е спазено, ако обработването се извършва въз основа на някое от условията по чл. 6 (законосъобразност на обработването) или чл. 9 (обработване на специални категории лични данни) от ОРЗД. Преценката за това коя група правни основания е приложима в даден случай (групата по чл. 6 или по чл. 9) зависи от естеството на личните данни – предмет на обработване. Разпоредбата на чл. 9 се отнася единствено до обработване на т.нар. специални категории лични данни²; обработването на всички останали категории лични данни се обхваща от нормата на чл. 6. В конкретния случай се касае за обработване на лични данни, свързани с физическата идентичност на субектите на данни (име – в трите му части съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), телефонен номер за контакт, образование и специалност на архитектите, членуващи в РК на КАБ-Шумен) и не обхваща специални категории лични данни, поради което приложимата група алтернативни правни основания е тази по чл. 6 от ОРЗД.

В чл. 6 изчерпателно са изброени хипотезите, при които обработването на лични данни, спрямо които тази разпоредба се прилага, се счита за законосъобразно (в този см. решение на СЕС от 8 декември 2022 г. по дело C-180/21, ECLI:EU:C:2022:967, т. 83 и решение от 11 декември 2019 г. по дело C-708/18, ECLI:EU:C:2019:1064, т. 37). По-специално, „... за да може обработване на лични данни да се счита за законно, то трябва да спада към един от случаите, предвидени в посочения член 6“ (решение от 22 юни 2021 г. по дело C-439/19, ECLI:EU:C:2021:504, т. 99; в този см. и решение от 11 декември 2019 г. по дело C-708/18, ECLI:EU:C:2019:1064, т. 38). Затова, за да се прецени дали е налице валидно правно основание, следва да се държи сметка за всяка отделна операция по обработване по смисъла на чл. 4, т. 2 от ОРЗД, която би била относима и приложима в конкретен контекст. Условието за законосъобразност на конкретното обработване трябва да е налице към момента на самото обработване.

Доколкото в конкретния случай обработването е под формата на разкриване чрез предаване на лични данни на физически лица, т.е. в обработването участват два правни субекта: РС-Шумен и КАБ (в частност РК на КАБ-Шумен), е необходимо с правно основание да разполага всеки от тях (единият субект да има правно основание да предаде данните, а другият – да ги получи). Съдът, като администратор на лични данни, обработва лични

² Специални категории лични данни са данните, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, генетични данни, биометрични данни за целите единствено на идентифицирането на физическо лице, данни за здравословното състояние, данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическо лице.

данни при изпълнение на функциите си на орган на съдебната власт (в т.ч. и по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен) на основание чл. 6, пар. 1, б. „д“ (за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора). Съгласно чл. 6, пар. 3 от ОРЗД основаниято за това обработване трябва да произтича от правото на Съюза или от националното право, като е без значение дали става въпрос за материалноправна или процесуалноправна разпоредба (в този смисъл е решение от 2 март 2023 г. на Съда на ЕС по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145, т. 40). Конкретното приложимо основание за упражняване на тези официални правомощия, произтичащо от националното законодателство, са разпоредбите на чл. 195 и 197 от ГПК, които овластяват съда да възлага експертизи и да назначава вещи лица, както и нормата на чл. 215 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), която оправомощава съдиите при осъществяване на функциите си да искат съдействие от всички държавни органи, длъжностни лица, юридически лица и граждани. Правното основание за разкриването на лични данни на членовете на РК на КАБ-Шумен чрез предаването им на РС-Шумен е необходимостта от спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора КАБ, в т.ч. и РК на КАБ-Шумен като негово териториално подразделение (чл. 6, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД във връзка с общото задължение на държавните органи, длъжностни лица, юридически лица и граждани да оказват съдействие на съдиите при осъществяване на функциите им (чл. 215 от ЗСВ), както и да изпълняват разпорежданията на съда (по арг. от чл. 89, т. 2 от ГПК).

За разлика от задължението за законосъобразност на обработването, което изисква наличие само на една от хипотезите по чл. 6, принципите, свързани с обработването на лични данни по чл. 5, се прилагат кумулативно. Тези принципи са „законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“, „ограничение на целите“, „свеждане на данните до минимум“, „точност“, „ограничение на съхранението“, „цялостност и поверителност“ и „отчетност“.

Основополагащ и определящ всички параметри на обработването е принципът „ограничение на целите“ (чл. 5, пар. 1, б. „б“ ОРЗД). Този принцип изисква данните да бъдат събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и да не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели.

Конкретните цели на обработването на лични данни от съда в хода на правораздавателната му дейност произтичат от приложимото към нея материално и процесуално законодателство. Тези цели са защита на правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата, и правосъдие в името на народа (чл. 117, ал. 1 и чл. 118, чл. 119, ал. 1 от Конституцията на Република България; чл. 1а от ЗСВ). По всяко конкретно съдебно производство обаче съдът детайлизира конкретните цели и средства за обработване съобразно предмета на делото, актовете, които следва да издаде и процесуалните действия, които трябва да извърши. В конкретния казус необходимостта от обработването от съда (назначаване на вещо лице)

произтича от необходимостта да бъдат изяснени възникнали по делото въпроси, за които са нужни специални знания по см. на чл. 195, ал. 1 от ГПК и които са от значение за обективното и вярно установяване на фактите по делото за постановяване на справедливо и правилно съдебно решение (т. 3 от „Насоки за ролята на вещите лица, назначени от съда в съдебното производство в държавите членки на Съвета на Европа“, изготвени от Работната група за качество на правосъдието и приети от Европейската комисия за ефективност на правосъдието³). За постановяване на такова решение всеки съд има необходимост от идентифициране на подходящо лице-специалист в съответната област на науката, изкуството, занаятите и др., което да извърши възложената експертиза. С оглед необходимостта и важността от определяне на най-добре подготвено и квалифицирано вещо лице, в цитирания по-горе документ „Насоки за ролята на вещите лица, назначени от съда в съдебното производство в държавите членки на Съвета на Европа“ (т. 53) се обръща специално внимание на избора и назначаването на вещи лица от състава на професионалните камари, палати и подобни организации. Изрично се посочва възможността от тези камари и организации да бъде поискано да направят едно или повече предложения до съда за вещи лица. В този смисъл е и българската правна уредба по въпроса. Необходимостта от взаимодействие със съсловните организации е отчетена в Наредба № Н-1 от 14.02.2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, като чл. 9, ал. 1 изрично посочва тези организации измежду структурите, компетентни да правят предложения за включване на специалисти в списъците на вещи лица. Това е направил и съдебният състав по гр.д. № 1209/2024 г. в конкретния случай, като се е обърнал към РК на КАБ - Шумен с молба за определяне на специалист – архитект (писмо с изх. №1182/19.02.2025 г.), а впоследствие и към РК на КАБ-Варна (писмо с изх. № 2260/07.04.2025 г.). Това негово поведение е в съответствие с разпоредбите на чл. 396, ал. 2 и чл. 398, ал. 3 от ЗСВ, които уреждат правната възможност съдът да назначи вещо лице извън списъка на специалисти, утвърдени за вещи лица за съответния съдебен район на окръжен и на административен съд, вкл. като прибегне до назначаване на вещо лице от списъците на други съдебни райони. С тези свои действия съдът е детайлизирал конкретните цели и средства за обработване съобразно съдебната/процесуалната необходимост в конкретния случай. Това той е направил при отчитане на общите изисквания в областта на защитата на личните данни (в конкретния случай ОРЗД) и спецификите на *lex specialis* (приложимия процесуален закон - ГПК и относимото материално право съобразно предмета на делото - ЗСВ и ЗУЕС).

Така, в обхвата на конкретните цели и средства за обработване на лични данни, със съдебните си актове в хода на конкретно съдебно

³ Насоките са налични на <https://rm.coe.int/168074822d?utm>

Въпреки техния незадължителен/препоръчителен характер, добавената стойност на Насоките произтича от идентифицирането на основни принципи, които разясняват правното тълкуване и прилагане на законодателството относно работата на вещите лица по време на съдебното производство и които са приложими както в граждански, така и в наказателни и административни дела (т. 1 от документа).

производство (напр. при възлагане на експертиза; при задължаване на трето неучастващо в делото лице да представи документ, съдържащ лични данни; при назначаване на вещо лице), съдът определя конкретни цели за обработване на личните данни по съответното дело. Като дефинира такива конкретни цели и средства за обработване, съдът на практика влияе върху обработването на лични данни от други администратори, което те извършват на собствено основание, за собствени цели и под свой контрол. Спрямо тези цели, дефинирани с оглед дейността на съда, следва да се преценява наличието на правно основание за обработване на личните данни от съответните администратори (напр. предоставяне от трето неучастващо в делото лице на поискани от съда лични данни). Такъв администратор (трето неучастващо в делото лице) в конкретния казус се явява КАБ (по-специално РК на КАБ-Шумен), от която е изискана информация за името и данни за контакт на членуващите в нея архитекти.

Предвид горното, целите, за които съдът в хода на правораздавателната си дейност изисква да му бъдат разкрити лични данни от други администратори, по правило винаги са различни от първоначалните цели, за които личните данни са били събрани от тези администратори. Целите, определени от съда, се явяват „други, различни цели“ (последващи цели), а самото обработване, извършвано от него – „по-нататъшно“ (последващо). Това поставя въпроса за съвместимостта на тези други, последващи цели на обработването с първоначалните цели, за които данните са били събрани – изискване, произтичащо изрично от съдържанието на принципа „ограничение на целите“ по чл. 5, пар.1, б. „б“ ОРЗД.

Преценката за съвместимост следва да се извърши преди реално да започне по-нататъшното обработване на лични данни. Тя се прави от администратора, първоначално събрал данните и се извършва по критерии, подробно уредени в чл. 6, пар. 4 от ОРЗД и допълнително разяснени в съображение 50 от ОРЗД. Изключение от изискването за (преценка на) съвместимост на целите на обработването е предвидено само в случаите, когато правното основание за последващото обработване за други цели е съгласието на субекта на данни или необходимост, произтичаща от правото на Съюза или правото на държава членка, което представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество за гарантиране на целите по член 23, пар. 1 от ОРЗД. Разпоредбата на чл. 23, пар. 1 представлява списък на важни цели от широк обществен интерес. „[3]а да се гарантират тези важни цели от широк обществен интерес, на администратора следва да се позволи да извърши последващо обработване на личните данни, независимо дали това обработване е съвместимо с целите, за които първоначално са събрани личните данни.“ (решение от 2 март 2023 г. по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145, т. 33; в този смисъл и съображение 50 от ОРЗД).

Като анализира въпроса дали представянето на документ, съдържащ лични данни, като доказателствен материал в съдебно производство, е законосъобразно, Съдът на ЕС в своето решение от 2 март 2023 г. по дело C-

268/21 (т. 46) отбелязва, че „всъщност от член 6, параграф 4 от ОРЗД следва, че такова обработване на лични данни е законосъобразно, при условие че представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество за гарантиране на целите по член 23 от ОРЗД, които то преследва. От това следва, че за да провери тези изисквания, националният съд трябва да вземе предвид съответните противоречиви интереси, когато преценява необходимостта да разпорежи представянето на документ, който съдържа лични данни на трети лица“. Резултатът от претеглянето на интересите, които изискват баланс и са в противоречие, се прави от съда, който разглежда делото и „може да варира както в зависимост от обстоятелствата във всеки конкретен случай, така и в зависимост от вида на разглежданото производство“ (т. 47, дело С-268/21).

В конкретния случай първоначалните цели на обработването на лични данни на архитекти от страна на администратора КАБ са поддържането на съответните регистри с информация за такива лица по чл. 6, т. 1-3 от ЗКАИИП. Последващите цели на обработването, дефинирани от съда с негово определение № 544/19.02.2025 г. по гр.д. № 1209/2024 г., са свързани с необходимостта от назначаване на вещо лице за извършване на СТЕ по делото. Такава е целта и на постановеното впоследствие разпореждане № 3343/01.09.2025 г. по същото дело, с което съдът е задължил РК на КАБ-Шумен да представи списък на членовете си с посочване на име и телефон за контакт. Разкриването чрез предаване на тези данни от администратора КАБ за последващите цели, дефинирани от съда, се извършва въз основа на задължение на администратора, произтичащо от националното право (задължението за оказване на съдействие на съдия - чл. 215 от ЗСВ; задължението за изпълнение на разпореждане на съда - по арг. от чл. 89, т. 2 от ГПК). Поради това посочената операция по обработване попада в изключението на изискването за съвместимост на целите по чл. 6, пар. 4 от ОРЗД. Същото се отнася и до РК на КАБ-Шумен, като структура с право на достъп до данните, чието задължение за разкриване на данните произтича от чл. 29 от Регламента (във вр. с чл. 215 от ЗСВ и чл. 89, т. 2 от ГПК). И в двата случая необходимостта от обработването произтича от приложимото към делото законодателство по смисъла на чл. 6, пар. 4, което представлява необходима и пропорционална мярка за гарантиране на целите по чл. 23, пар. 1 от ОРЗД, една от които е защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства (чл. 23, пар.1, б. „е“ от ОРЗД, респ. чл. 37а, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД). Както отбелязва Съдът на ЕС в свое решение от 2 март 2023 г. по дело С-268/21 (т. 38) по отношение посочената цел, „... в тази цел се включват защитата на правораздаването от вътрешна или външна намеса, но също така и доброто правораздаване“.

Определянето на последващите цели на обработването в конкретния случай (събиране на лични данни на архитекти, членуващи в РК на КАБ-Шумен за целите на назначаване на вещо лице-архитект) отговаря на специфичните условия на чл. 6, пар. 4 от ОРЗД, което прави разкриването им на съдебния състав, разглеждащ гр.д. № 1209/2024 г., законосъобразно.

Следва да се отбележи обаче, че до депозирането на искането за становище/сигнал в ИВСС, фактически действия по обработване на лични данни на архитекти не са реализирани от страна на РС-Шумен поради непредоставянето на такива от РК на КАБ-Шумен, независимо от наличието на всички условия за законосъобразност на такова обработване.

Принципът „свеждане на данните до минимум“ (чл. 5, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД) указва, че личните данни трябва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват. Преценката за пропорционалност на личните данни (т.е. за свеждането им до минимум) се прави въз основа на критериите „адекватност и относимост“ спрямо целта, чиято реализация е дължима съгласно приложимото законодателство (в този см. и решението на СЕС от 2 март 2023 г. по дело С-268/21, т. 55). Това означава да бъдат събрани всички и само тези категории лични данни, без които целите на обработването не могат да бъдат постигнати. Въз основа на нормативно заложените цели в приложимото към делото материално и процесуално законодателство, съдът разполага с изключителната компетентност да прецени както наличието на необходимост от разкриване на лични данни, т.е. да определи специфичните цели на обработване (в случая, назначаване на вещо лице), така и да дефинира свързаните с това категории субекти на данни и конкретните набори от лични данни, които подлежат на обработване (в случая, целия списък с архитекти). Тази преценка на съда е пряка последица от функцията му да осигурява съдебен контрол в съответния национален правен ред и свързаната с това негова независимост (независимост във вътрешен аспект, разбираан от Съда на ЕС като „безпристрастност“⁴).

По гр.д. № 1209/2024 г. съдебният състав е длъжен, за да реши спора по същество, да приложи стриктно материалноправния и процесуалния закон като назначи вещо лице, без чието заключение по спорен по делото въпрос, той обективно не е в състояние да осъществи задачата си да правораздава. Като се има предвид, че обработването на лични данни за целите на назначаването на експертизи и на вещи лица е изцяло съдебна функция по смисъла на чл. 55, пар. 3 от ОРЗД, наличието на пречки за упражняване на правораздавателната дейност на съда на практика водят и до невъзможност за реализация на свързаните с тази дейност цели на обработването.

Конкретните цели, дефинирани от съдебния състав по гр.д. № 1209/2024 г. (възлагане на СТЕ и назначаване на вещо лице), очевидно изискват събирането на данни за специалист-архитект, чрез които да бъде осъществен контакт с това лице с цел назначаването му за вещо лице по делото. Съдът първоначално е оставил преценката за това какви конкретни лични данни, отнасящи се до архитект – член на камарата, да му бъдат предоставени, на РК на КАБ-Шумен (в изпратеното първо писмо с изх. №

⁴ Решение на СЕС от 16 февруари 2017 г. по дело С-503/15, ECLI:EU:C:2017:126, т. 38 и решение от 21 януари 2020 г. по дело С-274/14, ECLI:EU:C:2020:17, т. 61.

1182/19.02.2025 г. съдът е указал само необходимостта от определяне на специалист в тази област). Поради множество фактори, проявили се впоследствие обаче (*обективна невъзможност да се намери специалист от списъците на специалисти, утвърдени за вещи лица; много висока стойност на поисканото възнаграждение от специалиста-архитект от гр. Варна*), с второто си писмо с изх. № 4881/01.08.2025 г. съдът изрично е посочил обхвата на исканата информация, който е значително широк (той е изискал пълния списък на членовете на РК на КАБ-Шумен). Разширеният обхват на исканата информация не е по отношение на идентифициращите признаци (като естество и категории информация), а по отношение на броя на физическите лица (целия списък на членовете).

При отчитане на принципа „свеждане на данните до минимум“ пропорционалността на данните, чието предоставяне съдебният състав по гр. д. № 1209/2024 г. е изискал, не следва да се преценява самоцелно, а трябва да се разглежда в конкретния контекст и неговите променени в течение на времето параметри. Въпреки че съдът е изискал целия списък с членове на РК на КАБ-Шумен, това разпореждане се явява както законосъобразно (*постановено е при упражняване на официалните правомощия на съда за целите на възлагане на СТЕ*), така и пропорционално от гл.т. на конкретния контекст (*забавяне на съдебното производство и необходимост от упражняване на завишен контрол върху движението на делото от страна на съдията-докладчик; липса на съдействие на съда; невъзможност да се отговори на спорен въпрос от значение за крайния изход на делото; наличие на законен интерес за решаване на въпроса-предмет на СТЕ и у двете страни по делото*). Следва да се отбележи, че искането на пълния списък с архитекти (с данни за името в трите му части по чл. 9, ал. 1 от ЗГР и телефон за контакт) не води нито до разкриване на целия регистър с лични данни, поддържан от КАБ, нито до свързване на регистри с лични данни (по смисъла на съображение 31 от ОРЗД). Целият регистър с лични данни на камарата по чл. 6, т. 1-3 от ЗКАИИП, съгласно чл.13б, ал. 5 от Устава на КАБ, съдържа, освен данни за името, и следните категории информация: регистрационния номер, квалификацията, адреса на проектантското бюро, данни за правоспособността, информация за наложените дисциплинарни наказания, регистрираните договори на лицата и др. Следва да се има предвид също така, че регистърът на лицата с пълна проектантска правоспособност се обнародва ежегодно в „Държавен вестник“ (чл. 6, т. 1 от ЗКАИИП). Затова, както поради публичния характер на част от исканата от съдебния състав информация (тази, отнасяща се до името), така и с оглед естеството на допълнително поисканите данни (данни за контакт), следва да се има предвид, че тяхното разкриване чрез предаване, по правило, не води до (каквато и да било) несъразмерна намеса в правото на защита на личните данни или в неприкосновеността на личния или семейния живот на съответните физически лица - архитекти.

При разглеждането на настоящия сигнал се установява, че съдебният състав по гр.д. № 1209/2024 г. е предприел поредица от действия

(постановяване на определение № 544/19.02.2025 г. за изпращане на писмо до РК на КАБ-Шумен; изпращане на писмо с изх. № 1182/19.02.2025 г. до РК на КАБ-Шумен, а впоследствие и писмо с изх. № 2260/07.04.2025 г. до РК на КАБ-Варна; изпращане на писмо с изх. № 3782/17.06.2025 г. до Община Шумен; осъществяване на повторна кореспонденция с РК на КАБ-Шумен с изх. № 4881/01.08.2025 г. и изх. № 5433/01.09.2025 г.), които да реализират на практика правомощието му по назначаване на вещо лице по чл. 195, ал. 1 и чл. 197, ал. 1 от ГПК, респ. да обезпечат постигането на свързаните с това цели на обработването по конкретното съдебно производство. Като се има предвид, че тази поредица от стъпки, насочена към реализиране на преследваната от съда цел (*идентифициране на подходящ специалист за извършване на СТЕ по гр.д. № 1209/2024 г.*) е осъществена по начин (*поетапно изискване на информация от повече от един източник*) и в обем (*само име и данни за връзка*), които са сведени до минимум с оглед целта на обработването за съответните засегнати физически лица, може да се приеме, че съдът правилно и последователно е претеглил интересите на съответните засегнати страни (страните по гр.д. № 1209/2024 г. и вписаните в регистъра на КАБ архитекти от гр. Шумен). Подобен подход е в съответствие с практиката на СЕС, изложена по-горе, относно необходимостта от балансирано претегляне на интересите при отчитане на съответния контекст. Затова, като се имат предвид публичният характер на част от тази информация (чл. 6, т. 1 от ЗКАИИП), задължението за изпълнение на разпорежданията на съда и за оказване на съдействие на съда, необходимостта от осигуряване на условия за ефективно правораздаване и ангажимента за разглеждане и решаване на делата в разумен срок (чл. 13 ГПК), искането на целия списъчен състав на архитектите не може да се счита за прекомерно.

В допълнение, отправянето на искането на информация за всички архитекти към РК на КАБ-Шумен е обосновано и от гл. т. на това, че камарата е достоверен източник на личните данни на членуващите в нея архитекти. Това е важна гаранция за спазване на принципа „точност“ по чл. 5, пар.1, б. „г“ ОРЗД при обработването от съда на личните данни на тези лица. Принципът на точност изисква обработваните лични данни да са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид. Предоставянето на исканата информация от структурата, която поддържа по закон тези данни (всички или част от тях, в зависимост от преценката на съответния проектант дали да въведе данните в регистъра чрез личния си профил), е важно условие за обезпечаване назначаването на подходящо вещо лице и за последващото обработване на точни данни от съда като администратор.

Принципът на отчетност по чл. 5, пар. 2 от ОРЗД изисква от всеки администратор да спазва на практика останалите принципи, свързани с обработването на лични данни и да доказва, че обработването под негов контрол е в съответствие с тях. Общият регламент относно защитата на данните не въвежда изчерпателен списък с мерки, а оставя правото на избор на администраторите. Спазването на този принцип от съдилищата може да се

доказва чрез различни по вид технически и организационни мерки (напр. чрез протоколи от съдебни заседания, постановени съдебни актове и др.). Представената от РС-Шумен документация по случая на вниманието на ИВСС (определения, разпореждания, протоколи, писма и др. обменена кореспонденция) е именно такова доказателство за прилагането на принципите за обработване на лични данни, приложими към въпросите, чиято правомерност председателят на УС на КАБ оспорва в случая – принципът за законосъобразност, ограничение на целите и свеждане на данните до минимум.

В допълнение към горното, всяко обработване на лични данни трябва да се подчинява и на останалите принципи по чл. 5 от ОРЗД („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“, „ограничение на съхранението“, „цялостност и поверителност“). Поради липсата на реално предаване на личните данни на съда в конкретния случай практическото приложение на тези принципи не е обект на анализ.

В сигнала са изложени и твърдения, че действията на съдебния състав по гр.д. № 1209/2024 г. нарушават принципа на пропорционалност, като са изразени и опасения относно баланса между нуждите на правораздаването и спазването на принципите за защита на данните. Във връзка с това следва да се отбележи, че съображение 4 от ОРЗД изрично посочва, че обработването на лични данни трябва да е предназначено да служи на човечеството. Въпреки че правото на защита на личните данни е прогласено като основно право в Хартата на основните права на Европейския Съюз (чл. 8), то „не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност“ (съображение 4 от ОРЗД). В този смисъл е и трайната практика на Съда на ЕС, съгласно която „гарантираните в членове 7 и 8 от Хартата основни права на неприкосновеност на личния живот и на защита на личните данни не са абсолютни прерогативи, а трябва да се вземат предвид във връзка с тяхната социална функция и да бъдат претеглени спрямо други основни права“ (решение от 30 януари 2024 г. по дело С-118/22, ECLI:EU:C:2024:97, т. 39; в този смисъл е и решение от 22 юни 2021 г. по дело С-439/19, EU:C:2021:504, т. 105). Такова друго основно право, с което следва да бъде намерен баланс, вкл. в конкретния казус по гр.д. №1209/2024 г., е правото по чл. 47 от Хартата на основните права на ЕС, прокламиращо правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес. Съгласно алинея втора на тази разпоредба всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон.

В този контекст следва да се търси баланс между правото на защита на личните данни и обществения интерес от ефективно правораздаване. Общественият интерес от ефективно правораздаване е нормативно закрепен в чл. 118 от Конституцията на Република България: правосъдието се осъществява в името на народа. Съгласно чл. 121, ал. 2 от Конституцията

производството по делата осигурява установяването на истината. Тези конституционни норми имат основополагащо значение от гледна точка на правилата за обработване на лични данни, тъй като дефинират целите, на които е подчинено обработването на лични данни за нуждите на правораздаването. Спрямо тези цели на обработването на лични данни от съдилищата следва да се анализира спазването на принципа за „ограничение на целите“ по чл. 5, пар. 1, б. „б“ от ОРЗД, включително при дефинирането от съда на цели на конкретното обработване. Видно от анализа на съвместимостта на целите на обработването по-горе, последователността от действия на съда по гр.д. № 1209/2024 г. е подчинена на тези цели на обработването, а практическата им реализация – израз на обществения интерес от ефективно правораздаване.

При намирането на баланс между правото на защита на личните данни и други конкуриращи се с него права винаги следва да се отчитат и евентуални ограничения, предвидени в чл. 23, пар. 1 от ОРЗД, респ. чл. 37а, ал. 1 от ЗЗЛД. Тази разпоредба допуска правата в областта на защитата на личните данни по Регламент (ЕС) 2016/679 (чл. 12-22) да могат да бъдат ограничавани чрез законодателна мярка, когато такова ограничение е съобразено със същността на основните права и свободи и представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество с цел да се гарантират едно или повече ценности, изчерпателно посочени в самата разпоредба. Такива са защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства (чл. 23, пар.1, б. „е“), както и защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица (чл. 23, пар.1, б. „и“). Важно е да се отбележи, че условията за ограничения на правата на субектите на данни по чл. 23 ОРЗД отговарят на стандартите, заложили в чл. 52, пар. 1 от Хартата на основните права на ЕС. Тази разпоредба изисква всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от Хартата (такива са правото на защита на личните данни и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес), да бъде предвидено в закон и да защита основното съдържание (ядро) на същите права и свободи. При спазване на принципа на пропорционалност ограничения могат да бъдат налагани, само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора (в този смисъл е и съдебната практика на СЕС, вж. решение от 9 ноември 2010 г. по съединени дела C-92/09 и C-93/09, ECLI:EU:C:2010:662, т. 50 и т. 65; решение от 8 април 2014 г. по съединени дела C-293/12 и C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238, т. 38).

Важна гаранция за намирането на баланса между правата е забраната за злоупотреба с право, установена в чл. 54 от Хартата.

Следва да се отбележи, че при въвеждането на разпоредбата на чл. 23 от ОРЗД в чл. 37а от Закона за защита на личните данни българският законодател не е освободил администраторите от задължението за прилагане на принципите за обработване на лични данни по чл. 5 от Регламента (каквато правна възможност предоставя чл. 23 от ОРЗД). Този законодателен

подход гарантира, че осигуряването на баланса между правото на защита на личните данни и ефективното правораздаване следва да става винаги при стриктно спазване на принципите, свързани с обработването на личните данни. Това означава, че при обработването за целите на правораздаването съдилищата като администратори на лични данни не могат да пренебрегнат разпоредбата на чл. 5 от ОРЗД, която дефинира принципите като основополагащ императив за всяко обработване.

Както вече беше констатирано по-горе, решенията и действията на съдебния състав по гр.д. № 1209/2024 г. съответстват на принципите „законосъобразност“, „ограничение на целите“ и „свеждане на данните до минимум“, имайки предвид, че само тези принципи са обект на анализ в конкретния случай. Следователно обработването на личните данни от РС-Шумен, III състав отчита баланса между нуждите на правораздаването и спазването на принципите за защита на личните данни.

Що се отнася до принципа на пропорционалност, за който в сигнала се твърди, че е нарушен, следва да се отбележи, че той е установен в чл. 5, пар. 4 от Договора за ЕС (ДЕС) и изисква съдържанието и формата на дейност на Съюза да не надхвърлят необходимото за постигане на целите на Договорите. В тази връзка в практиката си Съдът на ЕС приема, че принципът на пропорционалност „е част от основните принципи на общностното право и изисква установените с разпоредба на общностното право мерки да бъдат в състояние да осъществят легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят необходимото за тяхното постигане“ (решение от 8 юни 2010 г. по дело C-58/08, ECLI:EU:C:2010:321, т. 51 и решение от 9 ноември 2010 г. по съединени дела C-92/09 и C-93/09, ECLI:EU:C:2010:662, т. 74).

Предвид горното, следва да се прави разграничение между принципа на пропорционалност като основен принцип на правото на ЕС (чл. 5, пар. 4 от ДЕС) и принципа „свеждане на данните до минимум“ като принцип, свързан с обработването на лични данни (чл. 5, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД). Първият се отнася до всички мерки от законодателен характер (законодателни актове), вкл. проекти на такива мерки, и има за цел да гарантира кумулативното прилагане на критериите „подходящност“, „необходимост“ и „липса на несъразмерност/липса на прекомерност“ спрямо преследваните с мярката легитимни цели (решение на СЕС от 13 ноември 1990 г. по дело C-331/88, ECLI:EU:C:1990:391, т. 13 и решение от 10 декември 2002 г. по дело C-491/01, ECLI:EU:C:2002:741, т. 122). Вторият се прилага при фактическите действия по обработване на лични данни в конкретен контекст и има за цел намирането на пресечната точка между критериите „подходящност/адекватност“, „свързаност/относимост“ и „ограничение до необходимото“ спрямо преследваните с обработването легитимни цели (по аргументи от съдържанието на самия принцип). Доколкото принципът „свеждане на данните до минимум“ се прилага спрямо конкретни, изрично указани и легитимни цели, то той „стъпва“ върху принципа на пропорционалност, заложен в съответния правен акт на Съюза или на

държава членка, който правен акт представлява правното основание за обработването и/или определя целите на обработването в съответния конкретен контекст. Нещо повече, съгласно решение от 22 юни 2021 г. на Съда на ЕС по дело C-439/19, ECLI:EU:C:2021:504, т. 98 и решение от 2 март 2023 г. по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145, т. 54 принципът „свеждане на данните до минимум“ дава израз на принципа на пропорционалност. Затова, при необходимост от разкриване на лични данни за целите на съдебно производство съдът извършва анализ на пропорционалността⁵ (тест за пропорционалност) на това обработване (от гл. т. на необходимостта от обработването и съобразно критериите по съображение 39, респ. по чл. 5, пар. 1, б. „в“ ОРЗД). „Принципът на свеждане на данните до минимум изисква да се разкриват само данните, които са строго необходими за въпросната цел“ (заключение на генералния адвокат от 6 октомври 2022 г. по дело C-268/21, т. 69).

В допълнение към гореизложено, във връзка с повдигнатите в сигнала допълнителни принципни въпроси, изброени по-долу, може да се отбележи и следното:

1. При какви условия съдилищата могат законосъобразно да изискват от администратори на лични данни предоставяне на списъци с лични данни на техни членове? Как следва да се прилагат принципите на пропорционалност и минимизиране на данните в съдебните производства?

Съдилищата, в качеството си на администратор на лични данни, обработват лични данни в хода на правораздавателната си дейност на основание чл. 6, пар. 1, б. „д“ (обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора). Когато съдът определя цели на обработването в рамките на конкретно съдебно производство, тези цели се явяват различни, допълнителни цели спрямо първоначалните цели, за които данните са били събрани от други администратори на лични данни. Тези дефинирани от съда последващи цели, са легитимни и съвместими с целите, за които първоначално са били събрани личните данни винаги когато са изпълнени условията на чл. 6, пар. 4, т.е. когато необходимостта от обработването от съда произтича от приложимото по делото право, което представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество за гарантиране на целите по чл. 23, пар. 1 от ОРЗД. В този смисъл разкриването на лични данни от който и да е администратор чрез предаването им на съд в изпълнение на негово разпореждане е по правило законосъобразно на основание чл. 6, пар. 1, б. „в“ и б. „д“ във вр. чл. 6, пар. 4 и съобразно изискванията на чл. 6, пар. 3 от ОРЗД.

⁵ В този смисъл е заключението на генералния адвокат от 6 октомври 2022 г. по дело C-268/21, т. 56.

1.1. За да може съдилищата законосъобразно да изискват от администратори на лични данни предоставяне на списъци с лични данни на техни членове, трябва да бъдат изпълнени кумулативно следните условия:

1.1.1. Обработването на тези лични данни, отнасящи се до физически лица – членове на съответните администратори, трябва да е необходимо за целите на конкретно съдебно производство, което се развива пред съответния съд;

1.1.2. Необходимостта от обработването да произтича от приложимото по делото материално и/или процесуално право съгласно изискванията на чл. 6, пар. 3 от ОРЗД (напр. ГПК), което само по себе си да представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество за гарантиране на някоя от целите по чл. 23, пар. 1 от ОРЗД (съобразно чл. 6, пар. 4 от ОРЗД). Преценката за необходимост и пропорционалност на мярката изисква съдът да отчете интересите на съответните засегнати от разкриването на личните данни страни (решение от 2 март 2023 г. по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145, т. 46 и т. 54).

1.1.3. Провеждането на съдебното производство и приключването му със съдебен акт да е невъзможно без обработването на лични данни, предоставени от други администратори (напр. под формата на разкриване на личните данни чрез предаването им, осигуряване на достъп до данните, употреба, консултиране).

1.1.4. Обработването на лични данни за целите по т. 1.1.1. да става при едновременното прилагане на приложимия процесуален закон и на ОРЗД (чрез кумулативното спазване на принципите по чл. 5).

Въпросът относно конкретните категории лични данни, които е допустимо да бъдат обработвани от съда, е в пряка зависимост от целите на обработването по съответното съдебно производство. В изпълнение на чл. 5, пар. 1, б. „в“ ОРЗД, който регламентира принципа „свеждане на данните до минимум“, личните данни трябва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват. Съгласно практиката на Съда на ЕС, това изискване се отнася не само до първоначалните цели, за които се събират данните (вкл. от друг администратор), но и при последващо обработване⁶ (такова представлява обработването на лични данни, изискани от съда от друг администратор на лични данни за нуждите на конкретно съдебно производство).

1.2. Принципите на пропорционалност и минимизиране на данните в съдебните производства се прилагат, като:

1.2.1. Преди да постанови свой съдебен акт в хода на конкретно съдебно производство, съдът следва да отчете целите по т. 1.1.1., за които личните данни са му необходими.

⁶ Съгласно решение от 11 декември 2019 г. по дело C-708/18, ECLI:EU:C:2019:1064, т. 48 „...условието, свързано с необходимостта на обработването, трябва да бъде разгледано заедно с принципа за „минималното съдържание на данните“, прогласен в член 6, параграф 1, буква в) от Директива 95/46, според който личните данни трябва да бъдат „адекватни, релевантни и да не са прекомерни по отношение на целите, за които се събират и/или обработват допълнително.“

1.2.2. Съдът е длъжен да приложи принципа „свеждане на данните до минимум“ само по отношение на данните, от чието събиране той има необходимост (това е обработването, чиито цели определя той в рамките на съдебното производство).

1.2.3. Съдът няма задължение да следи за спазването на принципа „свеждане на данните до минимум“ по отношение на категориите лични данни, които са му предоставени по инициатива на страна/на страните по делото за целите на тяхната правна защита; безспорно, в тези случаи съдът извършва преценка за допускане на доказателствата съобразно чл. 157 от ГПК, но задължението за тази преценка е различно от изискването за спазване на принципа „свеждане на данните до минимум“ по чл. 5, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД. За представянето на доказателства и информация, които са относими към предмета на делото и които съдържат лични данни, всяка страна по делото носи собствена отговорност (вкл. когато има качеството администратор на лични данни). Съдът не може да носи отговорност за обработването на лични данни от страна по делото, под формата на разкриване или представяне на носители на лични данни или осигуряване по друг начин на достъп до лични данни, доколкото преценката за това как да организира собствената си правна защита принадлежи изцяло на съответната страна в производството. Следва да се има предвид, че „[п]редставянето на документ, който съдържа лични данни на трети лица в рамките на гражданско съдебно производство, допринася за зачитането на това право на ефективна съдебна защита“ (решение на СЕС от 2 март 2023 г. по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145, т. 50). Такова обработване от страна по делото, имаща качеството на администратор (разкриване на лични данни в съдебното производство) е законосъобразно поради наличие на легитимен интерес при условията на чл. 6, пар. 1, б. „е“ от ОРЗД (този интерес обаче трябва да има преимущество пред интересите или правата и свободите на засегнатите субекти на данни), респ. поради необходимост от установяване, упражняване или защита на правни претенции по чл. 9, пар. 2, б. „е“ от ОРЗД. Независимо от това, съгласно т. 58 от решението на Съда от 2 март 2023 г. по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145 „... националният съд може да прецени, че личните данни на страните или на трети лица трябва да му бъдат съобщени, за да може да претегли съответните интереси, при пълно познаване на фактите и при спазване на принципа на пропорционалност. След извършване на тази преценка той може евентуално да разреши пълното или частично разкриване на насрещната страна на поверените му лични данни, ако счита, че това разкриване не надхвърля необходимото за гарантиране на ефективното упражняване на правата, които правните субекти черпят от член 47 от Хартата”.

2. Как следва да се постигне баланс между обществения интерес от ефективно правораздаване и правото на защита на личните данни, когато съдът се нуждае от съдействие на професионални организации за намиране на вещи лица?

Балансът между обществения интерес от ефективно правораздаване и правото на защита на личните данни, когато съдът се нуждае от съдействие на професионални организации за намиране на вещи лица, се постига на две нива: законодателно по линия на принципа на пропорционалост като основен принцип на ЕС по чл. 5, пар. 4 от ДЕС и практически по линия на обработването на лични данни от съда в конкретно съдебно производство.

Практическото осигуряване на баланс изисква, при постановяването на своите актове, с които изисква съдействие от професионални организации за намиране на вещи лица (напр. под формата на разкриване на лични данни), съдът да извършва преценка по следните критерии:

2.1. Наличие на конкретни, изрично указани и легитимни цели по конкретно съдебно производство, които съдът следва да постигне чрез своите съдопроизводствени действия и актове;

2.2. Обработването на лични данни от съда трябва да е необходимо за постигане на целите по т. 2.1. Тази необходимост следва да произтича от задължението на съда да упражни свои официални правомощия (чл. 6, пар.1, б. „д“ от ОРЗД), както и от потребността от защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства (чл. 23, пар.1, б. „е“, респ. чл. 37а, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД), защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица (чл. 23, пар.1, б. „и“, респ. чл. 37а, ал. 1, т. 8 от ЗЗЛД) или други правнозащитени цели по чл. 23, пар. 1 от ОРЗД, респ. по чл. 37а, ал. 1 от ЗЗЛД, съобразно предмета на делото. За да бъде законосъобразно обработването на данните от съда за целите по т.2.1., първоначалното обработване, извършвано под контрола на друг администратор, от който се изисква разкриване на данните, също трябва да е законосъобразно⁷.

2.3. Преди да постанови акт, с който разпорежда предоставянето на информация, съдът трябва да претегли всички конкуриращите се/противоположни права и интереси, като вземе предвид: обстоятелствата на конкретния случай⁸, предмета на делото, легитимните цели на обработването на личните данни в конкретното съдебно производство, принципите по чл. 5 и по-специално принципа „свеждане на данните до минимум“, вкл. степента на засягане на права, свободи и интереси на физическите лица и степента на добавената стойност от разкриването на данните (в този смисъл и решение от 2 март 2023 г. по дело C-268/21, ECLI:EU:C:2023:145).

2.4. Съблюдаване на всички законови изисквания, имащи отношение към предмета на делото, които произтичат от *lex specialis* (ГПК, ЗСВ и др.).

3. Какви процедурни гаранции следва да се спазват от съдилищата при искания за предоставяне на лични данни от трети лица, за да се осигури спазването на принципите на ОРЗД?

⁷ По арг. от заключението на генералния адвокат по дело C-268/21, т. 20.

⁸ В този см. е и решение от 4 май 2017 г. на Съда на ЕС по дело C-13/16, ECLI:EU:C:2017:336, т. 31.

Поради технологично неутралния характер на Регламент (ЕС) 2016/679, той не въвежда списък с нормативно определени (технически и организационни) мерки, нито процедурни гаранции, които да осигуряват неговото спазване. Спазването на принципите, свързани с обработването на лични данни, е отговорност на самите администратори на лични данни, които имат свободата при избора на конкретни мерки. Във всеки конкретен случай обаче, изборът на мерки трябва да осигурява едновременно: спазване на императивните норми на приложимото към конкретно дело законодателство (материалноправно, процесуалноправно и ОРЗД) и защита на правата на субектите на данни, засегнати от обработването. Спазването на всички задължения и изисквания по Регламента, приложими в съответния контекст, е достатъчна гаранция сама по себе си.

Приемането и спазването от администраторите на вътрешни правила и процедури, които осигуряват на практика изпълнение на задълженията им по Регламента, също е важна процедурна гаранция. Такива правила и процедури следва да уреждат вътрешните механизми за взаимодействие и да указват отговорните (за изпълнението на отделните задължения на администратора) звена или лица по чл. 29 в рамките на организационната структура на съответния администратор.

Доколкото принципите, свързани с обработването на лични данни по чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679, се прилагат във всички случаи на обработване, попадащо в неговия обхват, няма специфики в случаите на разкриване чрез предаване на лични данни на съда, по негово искане. Конкретното им приложение обаче изисква „адаптиране“ на съдържанието на всеки принцип спрямо конкретния съдебен контекст, в т.ч. спрямо конкретното правно основание за обработване, към което насочва чл. 6, пар. 1, б. „д“ от ОРЗД.

4. Следва ли съдилищата да търсят и прилагат по-малко въздействащи върху правата на субектите на данни алтернативи преди да изискват масово разкриване на лични данни по конкретно дело?

Изискването за прибягване до мерки, които са по-малко въздействащи върху правата на субектите на данни, е израз на принципа на пропорционалност, който намира проявление в правото на ЕС. На плоскостта на ОРЗД, това означава стриктно прилагане на принципа „свеждане на данните до минимум“ чрез минимизиране на всяко от изброените: на категориите лични данни – предмет на обработване; на обема на събираните данни; на степента на въздействие/засягане на правата, свободите и интересите на физическите лица; на мащаба/обхвата на планираното обработване, както и формата и начина на разкриване на данните (напр. данни, които водят до идентификация на физическите лица; анонимизирани или псевдонимизирани данни). Тези критерии се преценяват от гл.т. на конкретните, изрично указани и легитимни цели по конкретно съдебно

производство, които съдът преследва със съдопроизводствените си действия и актове. Преценката на доказателствената стойност/добавената стойност на разкриваните данни за конкретното дело е в изключителните правомощия на съда. Подходящ инструмент, който може да бъде счетен за по-малко инвазивен за правата и интересите на засегнатите лица, е осъществяването на писмена кореспонденция между съда и съответния администратор и/или негова структура (напр. чрез размяна на писма и определяне на лице за контакт; такава комуникация е инициирана и неколкратно провеждана от страна на РС-Шумен с РК на КАБ-Шумен в конкретния случай). В този процес на взаимодействие могат да бъдат изяснени както принципни, така и организационно-технически въпроси. Неговото успешно реализиране обаче изисква участие и усилия и от двете страни (съд – трето неучастващо в делото лице). Прибягването до този подход може да послужи и като доказателство за добросъвестност на обработването на лични данни и на двете, ангажирани в комуникационния процес, страни.

В заключение, въз основа на анализа на конкретния контекст на обработване на лични данни за целите на гр.д. № 1209/2024 г., се установява, че за това обработване е налице правно основание: от гледна точка на съда като администратор на лични данни обработването се основава на чл. 6, пар. 1, б. „д“ от ОРЗД (необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора РС – Шумен по чл. 396, ал. 2 от ЗСВ във вр. с чл. 195, ал. 1 и чл. 197, ал. 1 от ГПК), а от гл.т. на РК на КАБ-Шумен – чл. 6, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД (за спазване на законово задължение на администратора по чл. 215 от ЗСВ във вр. с чл. 89, т. 2 от ГПК).

Поради това, че в конкретния случай правното основание за разкриване на исканата информация е необходимостта от спазване на законово задължение на администратора КАБ, изискването за съвместимост между първоначалните цели на обработването, дефинирани от КАБ, с последващите такива (дефинирани от съдебния състав по гр.д. № 1209/2024г.) е неприложимо. Съществуването на законово задължение за предоставяне на данните напълно изключва възможността за самостоятелна преценка на администратора (КАБ) и неговите структури (РК на КАБ-Шумен) дали данните следва да бъдат предоставени или не. Посочените задължени субекти могат единствено да констатираят наличието на въпросното правно задължение и да го изпълнят под формата на разкриване на исканите лични данни.

Що се отнася до категориите лични данни, които съдът е разпоредил да му бъдат предоставени, независимо че те обхващат целия списък с архитекти, членуващи в РК на КАБ-Шумен, същите не са прекомерни спрямо целите, за които са изискани. Доколкото се отнасят само до информацията относно физическата идентичност на физическите лица (име и телефон за връзка) с цел определяне на вещо лице по гр.д. № 1209/2024 г., тези данни се явяват подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите,

за които са изискани (изискване на чл. 5, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД). Без обработването на лични данни на специалисти архитекти, като задължителна предпоставка за назначаване на вещо лице при условията на чл. 396, ал. 2 от ЗСВ във вр. с чл. 195, ал. 1 и чл. 197, ал. 1 от ГПК, съдът е в обективна невъзможност да реши повдигнатия пред него спор.

Предвид горното, предоставянето на РС-Шумен на лични данни на физически лица-архитекти, членове на РК на КАБ-Шумен се явява законосъобразно, за целите на последващото обработване на тези данни от съда по гр.д. № 1209/2024 г. по описа на РС-Шумен, на основание чл. 6, пар. 1, б. „в“ и б. „д“ във вр. чл. 6, пар. 4 и съобразно изискванията на чл. 6, пар. 3 от ОРЗД.

С оглед на гореизложеното, и поради това, че от така установените факти при предварителното проучване на сигнала не се констатира нарушение на правилата за обработване на лични данни от РС-Шумен по гр.д. № 1209/2024 г., Игнат Георгиев – инспектор в ИВСС, на основание чл. 17, ал.1, т. 1 от ЗЗЛД и чл. 94ж, ал. 4 от ПОДИВССДАЕ изразявам следното

СТАНОВИЩЕ:

Сигнал с вх. № 14679/23.09.2025 г. и вх. рег. № ЛДС-25-11/23.09.2025 г. по описа на ИВСС, подаден срещу Районен съд-Шумен, е неоснователен и не следва да се извършва проверка по реда на чл. 94д от ПОДИВССДАЕ.

На основание чл. 94ж, ал. 4 от ПОДИВССДАЕ становището да се изпрати на подателя на сигнала – Камара на архитектите в България.

ИНСПЕКТОР:

Заличено на
осн. ЗЗЛД

